

[Annelise Gottfredsen]

julegave, for det var ikke noget, man sådan gik ind og købte. Den var ikke nødvendig – der stod en ordliste bag i latinbøgerne, man kunne bruge – men den syntes jeg var rar, og den har endda mine børn haft glæde af senere, da de gik i gymnasiet.

Ligesådan med Oxford Dictionary, den store engelske, som man kan have brug for, men som absolut ikke er en nødvendig ting, som man også kan ønske sig i julegave. Jeg ved ikke, om nutidens unge mennesker ønsker sig sådan noget i julegave, men det var måske en meget god idé.

Men i øvrigt drejer det sig om lommeregnerne, papir og lignende. Jeg har ikke nogen fornemmelse af, at det skal være særlig administrativt besværligt at kunne klare det.

Vi finder som sagt, at det er et lovforslag, som vil være udmærket, og vi kan anbefale det.

Aage Frandsen (SF):

Ja, der er ikke noget i vejen for – selv uden denne lov – at anskaffe sig nogle bøger, som man gerne vil have til evig tid og eje. Det er der vel også nogle der gør. For eksempel har folkeskolen mange steder problemer med at have penge nok til bøger, så der er også børn, der af den grund allerede i folkeskolealderen er nødt til at købe ordbøger; det er simpelt hen en nødvendighed. Så man har indført reel brugerbetaling. Man siger nok, at det ikke er nødvendigt med ordbøger måske i engelsk i undervisningen i folkeskolen, men det er det altså rent faktisk. Så man har det altså, og mange børn køber selv deres bøger.

Det, det drejer sig om her, er, at nu skal de gøre det under alle omstændigheder. De skal betale disse ting.

Det, der er det mest tåbelige, er denne fotokopifgift. Det er det mest fjollede, ministeren nogen sinde har lavet, og det er jo en del.

Ministerens indgang til det var jo, at det skulle være adfældsregulerende. Nu skulle man til at bruge mindre til fotokopier. Men det opnår man ikke ved det, fordi det bliver så administrativt besværligt. Derfor er man nødt til at lave et eller andet gennemsnitsbeløb, som ministeren allerede har bestemt, når det gælder gymnasieområdet. Så virker det alene som en skat på uddannelsen. Det er ikke andet, og jeg ved ikke, om det er det mest rimelige sted at lægge skatter. Det er folk, der ønsker uddannelse.

Dér, hvor man kan sige at der kan være en fornuft i brugerbetaling – så kan man være uenig i den, eller man kan være enig i den – er, hvor det kan regulere et ressourceforbrug, f.eks. vandafgift. Her har man ikke valgmuligheden, for de unge mennesker, når de tilmelder sig disse uddannelser, er nødt til at have de bøger, ellers kan de ikke deltage i undervisningen. De bliver altså pålagt at betale for fotokopier, fordi det er den eneste måde, som institutionerne kan administrere det på. Det bliver sådan et gennemsnitsbeløb. Det er derfor, at det er politisk forkert efter vorés opfattelse med denne brugerbetaling. Set fra ministerens eget synspunkt burde ministeren indse, når det specielt gælder fotokopifgiften, at den er tåbelig. Selv om man indfører den alle steder, bliver den ikke mindre tåbelig af den grund. Vi må ud fra disse betragtninger – også i logisk konsekvens af, hvordan vi har stillet os til de andre forslag vedrørende brugerbetaling på ungdomsuddannelserne – afvise forslaget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Ministerens forslag åbner mulighed for, at eleverne på erhvervsuddannelserne i et vist begrænset omfang selv skal betale undervisningsmidler. Der rykkes ikke ved selve bevillingerne til undervisningsmidler, og dermed sikrer forslaget en reel forøgelse af skolens indkøb af lærebøger. Eleverne kan komme til at skulle anskaffe lærebøger, som senere vil kunne bruges som opslagsbøger for eleverne, samt papir, lommeregner m.m. Denne ændring vil blot bringe reglerne for erhvervsuddannelserne på linie med, hvad der i dag gælder på mange andre uddannelser.

Det er en udmærket ordning, at elever på dette trin af uddannelsessystemet i et vist omfang selv skal vælge at eje deres bøger og redskaber. På f.eks. universiteterne køber de studerende alle deres undervisningsmidler selv uden tilskud af nogen art. Så drastisk er dette lovforslag ikke. Gratisprincippet opretholdes som lovens hovedregel, men Venstre mener, at denne ændring af loven er udtryk for et sundt princip, og vi støtter derfor ministerens forslag.

Pia Dahl (FP):

Fremskridtspartiet støtter ministerens forslag om at give eleverne mulighed for at eje deres egne lærebøger og også at betale i et vist om-